

עין משפט
גד מצות

קב"ה א מתי ש"ט מה' י
 ארסות הלכה כ' עוש"ט
 אר"ט שיתן מה שפיק ג'
 ה' ומתי ש' הלכה כ' עוש"ט
 אר"ט ש' א' שפיק ע"ו:
קב"ה ג מתי ש' הלכה כ'
 עוש"ט אר"ט שיתן
 מה שפיק ג'
קב"ה ד מתי ש"ט מה' יוס
 הל' א' סנה עשין ע'
 עוש"ט ש' ס' קטו סנה א'
קב"ה ה מתי ש' הל' כ' עור
 שר"ט ש' שפיק ג'

תום' ר"י הזקן

[illegible]

בכלל, משיטא שהרי אין שם אל
אע"ג דלגופייהו ולא אשמעינן
שאינן מסורין לביאה הוה קדושין
מקטנה ולא מבוגרת. מי לא עס
עין משמע דאפילו אמרה לה
אפילו הכי. כלומר אין הכי נמי כו'
ה]. והסתברא אע"ג דהאי שיטה
קטנה בכלל, אפילו הכי הלכ

: 23

ה'תשנ"ח ח'צון אשתרת. פ' האחד יחיד והשנים אחד חולן ואחד מייבס ודווקא ממשלן והדר יבומי פירוש שחלן היחיד תחילה והדר יבומי א' מן השנים אחר חלילת אחיו דממה נפשך ומתר דאי חלן אחיו זקוקמו א"כ ומתר זה ליקח אחותו כיון דחלן אחיו פסק הדין ואי לא חלן זקוקמו א"כ זה יבס זקוקמו אבל יבומי אחד מן השנים אפי' לאחר חלילת אחיו שאין כחן אחות זקוקמו דכפירשה מן שמעמר דכיון דלא חלן היחיד לשפיקן איכא למיחש דזו שמעמריתת שמה זו יבמה על יחיד ונמנה בקנס ופגעו ביבמה לזקוק חלן חלילה ולא חלילתו לפרש דדוקא חלן והדר יבומי קאי אשנים אבל איפכא לא משום דשמה פגע בחלות זקוקמו דהא מרשא שמעינן:

והילכתא

מקודשות ורבא מרתין למעמיה המקדש אחת מו
מאשה ואחותה נעשה כמי שקידש אשה ובתה או
ואינן מקודשות ומעשה נמי בחמש נשים ובהם ש
כלכלה של תאנים ואמר רמי בלום ואחת משת
בכלכלה זו ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות ת"
סתם אין הבגרות בכלל הא קטנות בכלל ואמאי
ללביאה ניהו ותויבתא דרבא אמר לך רבא ה"כא
שם אלא גדולה וקטנה הא בגרות קתני מאי ב
אי הכי מאי למימרא הכא במאי עסקינן דשוייתה
מקבל קידושי אדעתה דידה קא מקבל קמ"ל דלא ש
ליה הנאה מיניה מי לא עסקינן באמרה ליה קידו
שבביק איניש מצוה דרמיא עליה ועבד מצוה ד
רמיא שיש לו שתי כיתי בגרות משתי נשים ואמר קיד
וואיני יודע אם גדולה שבגדולות ואם גדולה שבקטנות
שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות כולן אסורות
דברי ר"מ הכא במאי עסקינן כשהוכרו ולבסוף נת
איני יודע ולא קתני אין ידוע ש"מ"י אי הכי מאי
יוסי דאמר לא מחית איניש כנפשיה לספיא קמ"ל
לספיא ת"ש ה"מ שקידש אחת משתי אחיות ואיני
גמט לזו וזת לזו הכא במאי עסקינן כשהוכרו ולבסוף נת
איני יודע ולא קתני איני ידוע"י אי הכי מאי למימרא
דמת ולו אח אחד חולץ לשתייהן היו לו שנים אחד
קדמו וכנסו אין מוציאין אותם מידם דקא מיחליץ
והדר מיחליץ לא דקא פגע באחות וקוקתו ת"ש ה"ש
זה איני יודע איזו קידש זה איני יודע איזו קידש זה גות
נגמין ה"ל שהוכרו ולבסוף נתעברו דיקא נמי דקתני א
ידוע שמע מינה אי הכי מאי למימרא סיפא איצטרי
ולזה אח זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן

בנותיהם מנו לאנשים: גדולים. בנות הראשונה: קטנות. בנות
השנייה ולבנה בנות שניה מקרה כולה בנות גדולות: כולן אסורות. לא
הבנה גדולה היא ושמעין דהמקדש אחת משתי אחיות כהן
נפטר. שכן אחיו גדולה פירש לו: לאסוקי מדר' יוסי. דפליג
בבא גט מן חוק מן הגדולה שבגדולות: דלא אחיה איניש נפשי
הדבר שלא יהא כספק: אין מויליין אחיה מירס. אמר לא כח
פקע ויהיה לראשון לקיימה לאחות וזקוקה דרבנן היא
ליה. דקמי היו שנים אחד חולק אחד מייבם ולא שמעין דוקא
הנפסק אם זו ארוכה אחיו שפיר מייבם ואם לאו נכריה בעלמא דוקא
יחיקת אחיה הימנה בעלית אחיו ולא גזיר על אחיה חוליה משלמה (א)
אחיה אסורה אחיה על כולן מדכריה משום דמייא לאחות אלא

קטנה אחת חורבן כפי שראו כל אחת ואחת אפרת בשלמה דוד, וראיתם בזה שבו
 ודפסאש חורבן אינו קלדן, וראיתם אלא האשמונית וקטנה כלל האשמונית דא
 ישלום, אשבת אשית שלי לקדשה כלל כי סירה, רדודת רגמה, דכפ קדושה של
 קדושה אחת וכל מלומי כי אשעטען מלומי, קראמ בולטות אלה הבורות כל בשום
 כפ קדושה של וכל כי קדושה בולטת בשם, אפילו כי אלה הבורות כל, וישני
 קאמור הטעם אלא שכן אשית מעד רדודית שלי (הרחבה) מוכיחה כתי לאשעטען ויסודם
 אלא רבבה אחת וכל אשית מלומי קרס ובעת לאקאמ בולטת מלומי הבורת, ויסוד
 אלא אשית רבבה אדברא מלומי אלא וכל בשם מלומי, אלא בשם מלומי (הרחבה)

האיש מקדש פרק שני קידושין

אלא לאו אחם מכס. דלגלו את וחמור הוא דאם קידש וז לא קידש ז:
רבה מוסר. ממני לטעמיה הא דקפתי כחמה לאו למידיק הא אחם
מאשה ונחה מקודשת אלא ז"ק המקדש אחם מאשה ונחה הרי הוא
כמו שקדם כחמה ואין מקודשת דיקדושן שאין מסתמי לגביה בן:
ברוי בולבג ואחם חסיין ר' חסיין

אחת מכם וקתני אין קשיא רישא לאבי למעמיה רבא מתרין למעמיה המקדש ואחותה כאחת אינן נאשה ובתה (ב) מאשה אמר ר' הראוייה לביאה קודשת ומעשה נמי אחיות ולקט אחד מר הראוייה לי מכם ברחמי איני מביט

מנעתיך מקדשתי: אין הכוונה
כלל. אם יש בוגרים הרבה אין אחת
מהן בספק קידושין הללו להעמיך גט
לפי שאין צדמותו לקבל להו' לעשרין
הא קטנות כלל. וצריכות גט ואפי'
הרבה: דשאיין שם אלא בוגרים אחת
קטנה אחת. וכיון שאין הגדולה
בספק אין קידושין אלא קטנה
וקדושי ודלא הן וס"ה אם היו שם
גדולות הרבה כיון דלמין כלל היו להו'
קידושין בקטנה והכתי' איעשרך לשני
דשאיין שם אלא גדולת אחת דעל כרחך
קטנו דומיה גדולות דייקין ומתבאר
דייק הכי הא קטנה כלל: וסא בוגרים
קטני. טובא ודכותיה דייקין על
הא קטנה אחת ודא קטנה אחת

כרחיק הוא קטנות בכלל ודחיסה
בתמי: **בגדל דעלמא**. כל איש שם
לוי נהנה און אומן גבורות
בכלל קידושן שקבל אחיה: **אי הכי מאי**
למימרא. אי אמרת בשלמא בדאיכא
סוכא אליטריך למתני משום דיקא
דיה ליתרע כלל קטנות בכלל לשמעי'
דקידושין שאין מסורין לביאה הוי
קידושין אלא השמא לא איכו אליטריך
ולא דיקא דיה אליטריך דפשיטא
דבגורת אין לו רשות ואין כלי עד
אלא קטנה וקטנה מסורין לבאה עד
ופשיטא דהו קידושין: **רשויס עליה**.
דקדשה לכל הכה: **דאיס ליה כהנא**
מיניה. דכסף קדושה שלו: **מי לא**
עסקין. קדושה היא ובי לא שמעין
מינה ממתני' דלפי' אמרה לאביה
קדושין לדידך קמי נמי דלויס בכלל:
ההדאש עליה קדושה היא ובי לא

השניה: אם קטנה שבגדולות. ואם אמצעית שבקטנות דלגני וקטנות אחת רבים עד שיתן גט ואפי' אמצעית שבקטנות דלגני וקטנות אחת מתיאן לריכות גט: **סבורי**. בשעת קידושין פירש לו: **ולבסוף** ואיך פירקא (לקמן דף סד:) ואמר כולן מתורות להנשא לאחרים להוציא להוציא גדולה אם לא גדולה שבכולן שם ישתבח הראשון את יצמנו ופגע בנחות וקוקוה מאחר שכנסה השני קנסו ליה להוציא: **אין ידוע**. משמע לעולם: **סופא** **אשכנזי** מן מיתלן חד מינייהו לחדא ברשא והדר מייבס שי לשניה ממה נה אחות יצמנו והקוקה לו דמיהי דמא לנחות אשמו שחר נפורה לא על החולן לבדו שירקא פגע בנחות וקוקה וכל זמן שלא חזי' מן ו: הכי גרסין דיקא גמי דאשמו ואין יודע ולא קסני ואין ידוע: האחד

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקח מלך (ג) וסם (ד)
השקן (ה) סם (ו) לקח
מלך (ז) מלך (ח) מלך
מלך (ט) מלך (י) מלך
מלך (יא) מלך (יב) מלך
מלך (יג) מלך (יד) מלך
מלך (טו) מלך (טז) מלך
מלך (יז) מלך (יח) מלך
מלך (יט) מלך (כ) מלך
מלך (כא) מלך (כב) מלך
מלך (כג) מלך (כד) מלך
מלך (כה) מלך (כו) מלך
מלך (כז) מלך (כח) מלך
מלך (כט) מלך (ל) מלך
מלך (לא) מלך (לב) מלך
מלך (לג) מלך (לד) מלך
מלך (לה) מלך (לו) מלך
מלך (לז) מלך (לח) מלך
מלך (לט) מלך (לכ)

גליון הש"ס

נמ' א"ה בא' לשימרא. כעין
זה במחזיק ד' פט ע"ב וע'
בשיטה מקובלת שם בשם
הרמב"ן וכן ישאל הקוש"א:
רש"י ד"ה דייטא עליה
דבת' ואת בנותיכם. מחזיק
ד' נ"ג ח"ב.

הנהגות הב"ח

(א) גם' הלא אחת מאשה וכתה
או אחת מאשה ואחותה
מקודשת ואם אמר הראיה לי
מכם לניאח התקדשי לי איך
אחיות מקודשות וכו' וליקט
אדם אחד כגל וכן בספור:

מוסף דע"י

[illegible]

דעתא דירדה קא מקבל. ואף
דמחא עליה להשיאה ומחא היא
לא ויחא יס לה דעת להשיא את
היא. קטנות. כח השני (שם).
אחרי לא תני ספיקא אחרי
ית מעיל חניש נסחיה לספיקא
סרות (נדרים סא). ואינו יודע
(ע' כ).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones